

Nieuws van de Paradiso

Sinds onze K.N.N.V. een excursie hield in het Parco Nazionale Gran Paradiso bij Cogne, niet ver van Aosta, 13 jaar geleden, zijn veel landgenoten er geweest en hebben genoten van de kudden Steenbokken in hun oorspronkelijke gebied.

Dit nationale park is eigendom van de staat, maar wordt beheerd door een bestuur met een directie en bewaakt door een aantal 'guardie', een semi-militair corps. Het is geen 'Ente autonoma' zoals bij ons de publiekrechtelijke lichamen, de stichtingen waarin de meeste nationale parken ondergebracht zijn, maar het is ondergeschikt aan het Italiaanse Staatsbosbeheer.

Niet alleen Nederlanders genoten van deze instelling, de Fransen Samivel en Bille maakten er hun prachtige films en schreven het schitterend-geïllustreerde werk 'Grand Paradis', uitgegeven door Hachette, Otto Färber uit München publiceerde zijn foto's in 1957 in het Jahrbuch des Vereins zum Schutze der Alpenpflanzen und -Tiere (Uitgave Gerber in München) en zo heeft Italië als natuurbeschermend land, internationaal een uitstekende naam gekregen. Door de oorlog was het aantal steenbokken zeer teruggelopen, nadat deze in Zwitserland geheel uitgestorven waren. Deze Steenbokken behoren tot een speciaal ras, de Alpensteenbok, dat groter is dan de Spaanse steenbokken. Een zware bok kan tot 100 kg wegen.

Het aantal is, volgens Nino Giglio in de Gazeta del Populo nu aangegroeid tot 5000 en het aantal gemzen tot 6000. Deze veroorzaken echter (ik laat de cijfers voor rekening van Giglio) een schade van 6-7 miljoen lire (plm. 40.000 gulden) aan de schaarse cultures, een cijfer waarvan we niet behoeven te schrikken, gezien het grote belang van het behoud van deze

steenbok, maar die hard aankomt bij de arme bergbewoners.

Nu zijn de burgemeesters van de streek bijeen geweest, ook met de klacht, dat door kampeerverboden de streek toeristisch benadeeld zou worden en bij mijn bezoek deze zomer, hoorde ik dat er actie was om een kabelbaan te krijgen ter bevordering van het vreemdelingenverkeer, iets waar we met het oog op de gaafheid van het landschap niet bepaald op gesteld behoeven te zijn.

De president van het parkbestuur had deze bui al zien aankomen en voorgesteld een 'zone preparco' in te stellen, waar vreemdelingenverkeer meer mogelijk zou zijn.

De burgemeester van Cogne klaagde ook over het z.i. te groot aantal steenbokken, dat 's winters honger zou leiden en verklaarde zich bereid met de Ento Parco samen te werken onder voorwaarde, dat men rekening houdt met de bevolking (die hier niet Italiaans-talig is).

Hij dreigde zelfs met stappen in verband met zijn mening, dat de gehele instelling van het Park in strijd zou zijn met de Italiaanse grondwet, wat mij wel wat op grootspraak lijkt.

Intussen is dit alles niet zonder zorg, we mogen hopen, dat een compromis gevonden wordt, waarbij kabelbanen e.d. geweerd kunnen worden, maar de bevolking weer met iets meer waardering over het park kan spreken. En ook de flora is niet gebaat bij een te groot aantal plantenetende zoogdieren. Ook met minder dan tweeduizend steenbokken en gemzen lopen deze geen gevaar uit te sterven. Over-populatie zal ook voor deze zijn nadelen hebben.

Rockanje

C. Sipkes